

MR. I.J. DUTILH

'S-GRAVENHAGE 18 FEBRUARI 1915 - ROTTERDAM 16 DECEMBER 1998

DOOR MR. L.A.E. BRIËT

Er is geen groter bewijs van de plaats, die hij in de hoofden en harten van zo velen had gekregen, dan hun aanwezigheid; vrienden uit heel zijn leven, van nabij en van ver, bij de dienst te zijner nagedachtenis in de Kralingse hervormde Hoflaankerk op 21 december 1998.

Ian Jacob Dutilh was geboortig uit Den Haag en behoorde tot een Hugenotenfamilie uit de Garonnestreek in Frankrijk. Begin achttiende eeuw vestigde deze zich in Rotterdam. Haar leden waren kooplieden met ook internationale contacten. Zij namen in het Rotterdamse 'veld' van vóór en de eerste jaren na de Tweede Wereldoorlog een toenemend vooraanstaande plaats in. Nog heden ten dage wordt een bekend Turks reisbureau in Izmir en Istanbul gevoerd onder de familienaam. Ian's vader was evenwel elektrotechnisch ingenieur en Ian werd beroepsjurist/advocaat; dit bleef hij zo'n 43 jaar, tot eind 1982.

Zijn studietijd, van 1933 tot 1939, bracht Ian door in Groningen. Hij kwam er in contact met de Oxford-beweging, maar ook met het studentencorps, welks sociëteit Mutua Fides hij als thesaurier uit financiële nood wist te redden. Gehechtheid aan de echte, innerlijke waarden en normen bleef hem vanuit zijn Groningse ervaringen zijn gehele leven bij.

Ian Dutilh kreeg een directe band met Rotterdam toen hij in 1942, na zijn Dordtse leertijd, desgevraagd toetrad tot het advocatenkantoor van mr. A. Blom en mr. L.J. Hijmans van den Bergh te Rotterdam. Daar was namelijk dringend behoefte aan een 'aanvaringsadvocaat', een juridisch raadsman voor zowel de straf- als de civiele procedures over aanvaringen in vooral de binnenvaart. Omdat hun toedracht van belang is voor de schuldvraag en voor de vraag welke verzekeraar de schade aan de schepen en hun lading zou moeten vergoeden, beschikte het kantoor wel over een koffertje met modelscheepjes en over veel kaarten, maar niet over 'neutrale' (d.i. niet aan boord der betrokken schepen verblijvende) getuigen; men vaart nu eenmaal meer buiten 'de bebouwde

26. *Mr. I.J. Dutilh.*

kom' en vaak 's nachts. Het niettemin vinden van zulke getuigen was dus een primaire taak van de jonge medewerker.

Diepgang in ieder opzicht kenmerkte deze binnenvaartspecialist, of het nu was in de keuze van zijn compagnons of in de zakelijke uitbouw na 1945 van het steeds groeiende kantoor of ook in zijn specialisatie naar het verzekeringsrecht en het vennootschapsrecht. Vele grote contracten vooral van samenwerking in de 'natte' bouwwereld kwamen tot stand onder zijn leiding; vele - veelal nachtelijke - uren preciseerde hij het ene concept na het andere om aan de wisselende wensen van zijn cliënten te voldoen en hun het juiste juridische fundament te geven.

De kantoorgroei en de realiteit, dat mede door het internationale verkeer de behoefte aan juridische bijstand op tal van onderscheiden rechtsgebieden toenam en dat één advocaat het veel te uitgebreid geworden recht niet kan beheersen en onvoldoende parate kennis heeft om effectieve rechtshulp van goede kwaliteit te leveren, leidden tot fusies, zoals in 1970 van drie Rotterdamse kantoren, door Ian Dutilh con amore gevoed en gestuurd. Het herenhuis aan de Eendrachtsweg nr. 61 van mr. A. Blom c.s. maakte plaats voor het kantorenpand aan de Lijnbaan nr. 123 van

Dutilh, Van der Hoeven & Slager. De voortschrijdende globalisering voerde tenslotte tot een Amsterdams-Rotterdamse fusie en een advocatenmaatschap die in 1990 Nauta Dutilh zou heten. Deze werd gevestigd aan het Weena nr. 750, alwaar twee fraai gebeeldhouwde hoofden van de beide - Rotterdamse - naamgevers, overleden in hetzelfde jaar, te bewonderen zijn.

De - vroegere - maatschapsplicht te wonen in de stad waar men kantoor houdt, leidde ook Ian Dutilh tot, veelal intense, contacten op maatschappelijk gebied. Te noemen zijn onder meer de (Rijndam) Adriaan Stichting, waarvan hij regent was maar ook de voorlezer van een steeds zelfgekozen kerstverhaal, de Rotary Club Rotterdam-Noord, het Gezelschap Rotterdam '43, de Ronde Tafel Nr. 4 en het debating-genootschap Gijsbert Karel van Hogendorp, door hem voorgezeten; maar ook de Nederlandse Economische Hogeschool, waarvan hij curator was en waarbij hij voorzitter was van het algemeen bestuur en de raad van beheer van de Vereniging tot Bevordering van de Belangen der Nederlandse Economische Hogeschool, alter ego voor het Trustfonds dat vele en belangrijke financieringen mogelijk maakte. Voorts de Hervormde Gemeente Kralingen welke hij als ouderling en kerkvoogd diende én van geld (van velen) voor de fundering van het kerkgebouw voorzag. Zijn beroep en zakelijke contacten voerden tot commissariaten bij F. Kloos & Zonen's Werkplaatsen NV te Kinderdijk, De Erven de Wed. J. van Nelle NV en de Nederlandsche Transportverzekering Maatschappij (nu onderdeel van de Amev-groep), tot het lidmaatschap van de Raad van Toezicht (en Discipline) van de Rotterdamse Orde van Advocaten en tot het zijn van rechterplaatsvervanger in de Rotterdamse Rechtbank.

Dat Ian Dutilh in 1971 wegens met name zijn werk voor de Nederlandse Economische Hogeschool tot ridder in de orde van de Nederlandse Leeuw werd benoemd, zal niet verbazen. Evenmin dat hem in 1987 door de gemeente Rotterdam de Wolfert van Borselenpenning werd uitgereikt voor zijn stedelijke verdiensten, in het bijzonder met betrekking tot het kerkgebouw van de Hervormde Gemeente Kralingen.

Zijn leven was - van buiten gezien - gelukkig. Weliswaar was hij enkele malen ernstig ziek en verloor hij een kind op jonge leeftijd door een ongeluk; maar zijn geliefde vrouw, Anneke Vriesendorp, met wie hij in 1941 huwde, zijn vijf verdere kinderen en zijn kleinkinderen waren hem tot veel steun en vreugde. Zijn beroep gaf hem grote voldoening en de advocatenmaatschappen waaraan hij

in de jaren vijftig, zestig en zeventig leiding gaf, droegen ook daartoe bij. Hun leden werden zijn vrienden en raakten toenemend overtuigd van zijn kwaliteiten van hoofd en hart, waardeerden hem om zijn stijl, zijn zorg voor de naaste, zijn behoefte aan gezelligheid bij feesten en partijen, waar hij niet zelden uitblonk door een eigen doorwrocht aandeel in een cabaret, een sprookje of een vers, en tenslotte, niet op de laatste plaats, om zijn integriteit en accuratesse.

De tekens en kleuren van het familiewapen vormden de leidraad voor zijn leven. Hij dichtte:

*'Treedt fier de toekomst tegemoet
en weest daarbij gedachtig
het blauw van trouw, het rood van strijd,
het anker der bestendigheid,
de zon - hij schijne krachtig.'*

Zij die de uitvaartdienst bijwoonden en velen daarbuiten blijven zich zijn voorbeeld indachtig.